Dosarul nr. 5r-2588/2024
4-24080139-12-5r-19072024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

20 noiembrie 2024 **mun. Chișinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din
Președintele ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu
În lipsa:
Petiționarei *****
Avocatului Vitalie Carminschi
Agentului constatator Mihail Mușet

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de *****, împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. DCT03 584678 din 18.06.2024 emisă de agentul constatator Mihail Mușet din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 18.06.2024 agentul constatator din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, Mihail Mușet a întocmit în privința ***** procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. DCT03 584678 din 18.06.2024, prin care aceasta a fost sancționată în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 17 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 850 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 28.07.2023, ora 07:40, aflându-se în mun. Chișinău, șos. Hâncești, cu automobilul de model „HAVAL H6 HEV” cu n/î „*****” ignorând prevederile RCR, pct. 47.(1) a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 63 km/h.

La 09.07.2024, *****, a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. DCT03 584678 din 18.06.2024 emisă de agentul constatator din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, Mihail Mușet, în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional.

În susținerea contestației petiționara a indicat, că nu a comis contravenția incriminată întru cât nu se afla la volanul automobilului, acesta fiind încredințat fiicei pentru a fi condus și care îl utilizează ocazional în comun cu prietenul ei. Totodată, consideră că agentul constatator a pus la baza soluției adoptate date eronate, neverificate și bazate pe presupuneri dat fiind faptul că acesta nici nu deține permis de conducere. De asemenea mai menționează aceasta că datele cu privire la trimiterea poștală anexate la materialele cauzei nu dovedesc recepționarea de către acesta a trimiterii.

În ședința de judecată atât *petiționara, avocatul* cât și *agentul constatator* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare

legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar petiționarul a fost informat despre examinarea cauzei şi în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsa acestora, cu expedierea copiei de pe hotărâre.

Așadar, instanța notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă a examinării cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator şi făptuitorul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestor participanți, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 447/1 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, prezența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților care nu s-au prezentat.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în absența persoanei iar agentul constatator nu a anexat la materialele cauzei dovada expedierii către făptuitor a procesului-verbal cu privire la contravenție, motiv din care instanța va aprecia contestația depusă în termenul de contestare.

Instanța reține că, în conformitate cu art. 378 alin. (1) din Codul contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

În conformitate cu art.440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcționarul abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, către instanța de judecată sau către un alt organ, spre soluționare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 443 alin. (6) din Codul Contravențional, **faptul absenţei persoanei citate în mod legal** pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

Conform art. 443 alin. (8) din Codul Contravențional, în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, ***după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul,*** poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional. În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenţia.

Din materialele cauzei urmează că, de către agentul constatator din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI, Mihail Mușet, la 18.06.2024 a fost întocmit în privința *****, procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 236 alin.(1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, la 28.07.2023, ora 07:40, aflându-se în mun. Chișinău, șos. Hâncești, cu automobilul de model „HAVAL H6 HEV” cu n/î „*****” ignorând prevederile RCR, pct. 47.(1) a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 10 la 20 km/oră, deplasându-se cu 63 km/h.

Instanța de judecată reține că, potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să

asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesul verbal cu privire la contravenție încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți,cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Instanța reține că, legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în absența făptuitoarei/petiționarei ***** ulterior fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind adoptarea unei decizii fapt confirmat de către

aceasta prin contestația depusă.

Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 584678 din 18.06.2024, încheiat de către agentul constatator Mihail Mușet din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional, urmează că în speță nu s-a ținut cont de prevederile art. 443 alin. (6) din Codul Contravențional.

Faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost întocmit în absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional se dovedește și prin lipsa semnăturii acestuia, acțiune care nu a fost certificată nici prin semnătura unui martor asistent.

Astfel, din punct de vedere procedural, necertificarea prin semnătura unui martor asistent a absenței persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, reprezintă o deviere de la o dispoziție imperativă.

Instanța de judecată reține că, prevederile art. 443 alin. (8) Cod contravențional, *în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, **după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul**, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional*, nu sunt aplicabile speței, or agentul constatator, la caz, nu a stabilit identitatea conducătorului de vehicul, ci doar a proprietarului acestuia. În atare circumstanțe, instanța de judecată statuează, că se impunea certificarea prin semnătura cel puțin a unui martor faptul absenței persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

Prin urmare, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a ținut cont de cerințele imperative ale art. 443 din Codul contravențional, acest fapt fiind considerat o omisiune vădită.

Instanța reține că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentului constatator îi revine obligația de a ține cont de exigențele esențiale care stau la baza legalității acestui act, deoarece este important să fie asigurată calitatea redactării procesului-verbal cu privire la contravenție, pentru a fi clar, ușor de înțeles, fără să lase loc de incertitudini.

În acest sens, instanța reține că procesul-verbal din speță nu întrunește condițiile specificate în art. 443 alin. (6) din Codul contravențional.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 445 alin.(1) CC, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului- verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) saudatele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator **sau a martorului asistent**, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Totodată, instanța de judecată consideră inaplicabile și prevederile Instrucțiunii privind modul de examinare a contravențiilor constatate prin intermediul mijloacelor tehnice certificate/omologate și/sau mijloacelor de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate, aprobate prin Ordinul șefului IGP nr. 278 din august 2023, în situația atragerii persoanei la răspundere contravențională în baza art. 236 Cod contravențional din următoarele considerente.

În conformitate cu art.8 alin.(2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii

contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art. 16 alin. (1),(2) din Codul contravențional, este pasibilă de răspundere contravenţională persoana fizică responsabilă care, în momentul săvîrşirii contravenţiei, are împlinită vîrsta de 18 ani. Persoana fizică cu vîrsta între 16 şi 18 ani este pasibilă de răspundere contravenţională pentru săvîrşirea faptelor prevăzute la art.654, art.69 alin.(1), art.78, 85, 87, art.88 alin.(1), art.89, art.91 alin.(1), art.104, art.157 alin.(1)–(4), (6), (7) şi (9)–(12), art.105, 203, art.204 alin.(1), (2) şi (3), art.228–245, 336, 342, 352–357, 363, 365, art.366 alin.(1), art.367, 368, 370, art.372 alin.(2).

În conformitate cu prevederile art. 16^1 din Codul contravențional, prin derogare de la prevederile art.16, pentru contravenţiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenţia este pasibilă de răspundere contravenţională sub formă de amendă dacă, în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condiţiile art.443^1 identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei.

Totodată, conform alin. (3) al aceluiași articol, *prevederile alin.(1) nu se aplică dacă* ***se constată că****, la momentul săvârşirii contravenţiei, vehiculul se afla în posesia altei persoane sau proprietarul a fost deposedat de vehicul în mod ilicit.*

Respectiv, agentul constatator urma să întreprindă măsuri procesuale în vederea *constatării dacă, la momentul săvârşirii contravenţiei, vehiculul se afla în posesia altei persoane sau proprietarul a fost deposedat de vehicul în mod ilicit.*

Din materialele cauzei rezultă că agentul constatator, Mihail Mușet, conform materialelor procesului-contravențional DCT03 584678, a stabilit că la data de 28.07.2023, în mun. Chișinău, șos. Hâncești cu vehiculul de model „HAVAL H6 HEV” cu n/î „*****”, proprietarul căruia este *****, a fost comisă fapta exprimată prin depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, prevăzută în pct. 47.1 (a) al Regulamentului Circulației Rutiere (63/km/h) ce se sancționează în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) al Codului contravențional cu amendă de la 12 până la 18 unități convenționale, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Potrivit solicitării, agentul constatator a cerut ca în termen de 60 zile lucrătoare, de la data recepționării solicitării, între orele 08.00-17.00 ***** să comunice agentului constatator, identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul, cu numărul de înmatriculare „*****”, cu *informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false și anume că* agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art. 443 alin. (8).

Potrivit art. 443/1(1) Cod contravențional, în cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în *imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului*, acesta expediază o *solicitare* la domiciliul (sediul) *proprietarului sau al posesorului* vehiculului privind depunerea declarației cu privire la *identitatea conducătorului vehiculului*, cu *informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de*

necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării și confirmarea primirii acesteia.

(2) După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin. (1). (4) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința conducătorului proces-verbal cu privire la contravenție în condițiile art. 443 alin. (8).

(5) În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art. 443 alin. (8).

Din prevederile enunțate supra, rezultă că în cazul necomunicării identității conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, *proprietarului sau al posesorului* vehiculului i se întocmește, în absența sa, un proces-verbal cu privire la contravenție pentru acțiunea de necomunicare, reieșind din faptul că acestuia, potrivit art. 443/1 alin. 1 CC, i se expediază o *solicitare* la domiciliul privind depunerea declarației cu privire la *identitatea conducătorului vehiculului*, cu *informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false*.

Prin urmare, atât din prevederile legale, cât și din materialele cauzei rezultă că petiționara, odată cu primirea solicitării privind depunerea declarației cu privire la *identitatea conducătorului vehiculului* a fost *informată despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false.*

Totuși aceasta nu a fost informată despre *răspunderea contravențională pe care o poartă în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional*.

Totodată, instanța reține că la materialele cauzei, lipsește dovada recepționării solicitării de către petiționară, or avizul de recepție nu este anexat la materialul dosarului contravențional.

Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nu poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă asupra căreia planează suspiciuni privind nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, elemente ce sunt esențiale în prezenta cauză.

Prin urmare, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator nu a ținut cont de cerințele imperative ale art. 443 din Codul contravențional, acest fapt fiind considerat o omisiune vădită, or, agentul constatator nu a stabilit identitatea conducătorului auto, ci doar identitatea proprietarului autovehiculului cu care a fost comisă fapta contravențională.

Instanța reține că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentului constatator îi revine obligația de a ține cont de exigențele esențiale care stau la baza legalității acestui act, deoarece este important să fie asigurată calitatea redactării procesului-verbal cu privire la contravenție, pentru a fi clar, ușor de înțeles, fără să lase loc de incertitudini.

În acest sens, instanța reține că procesul-verbal din speță nu întrunește condițiile specificate în art. 443 alin. (6)(8) din Codul contravențional.

Din acest considerent, nu se impune analiza celorlalte motive de fapt invocate în acuzarea

persoanei în privința căreia s-a pornit procesul contravențional, precum și cea a temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție.

Reieșind din cele invocate, instanța reiterează că, omisiunile admise de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 584678 din 18.06.2024 prin întocmirea acestuia în lipsa identificării conducătorului auto în momentul săvârșirii faptei contravenționale, condiționează, conform art. 445 alin. (2) Cod contravențional, nulitatea absolută a acestuia.

În conformitate cu art. 461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că agentul constatator nu a luat în calcul prevederile art. 443 alin. (6) din Codul contravențional la întocmirea procesului- verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT03 584678 din 18.06.2024, astfel, declarând nulitatea acestuia și dispunând încetarea procesului contravențional.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 441, 443, 448 și 462, 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de *****, împotriva deciziei de sancționare seria/nr. DCT03 584678 din 18.06.2024, emisă de agentul constatator Mihail Mușet din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 584678 din 18.06.2024, emisă de agentul constatator Mihail Mușet din cadrul DPP a INSP al IGP al MAI în baza art. 236 alin.(1) din Codul Contravențional. în cauza contravențională pornită în privința *****, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia Slobodzean**